

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordinariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

Quo Praeter Varias Ac pervtiles Additionibus praecipuis & in foro
potissimum occurentibus Tomi primi Quaestionibus annexas, etiam S.
Rotae Romanae Decisiones Novissimae De Eadem materia editae, &
singulari studio selectae continentur - Hac postrema editione
praecedentibus duobus Tomis primum additus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agr., 1684

Ad Quæst. 12. & 13. Additio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61921](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61921)

Ad Quæst. 12. & 13. Additio.

Dubium super privilegio exemptionis aut vertitur principaliter, aut incidenter: principaliter, quoties non occasione alicujus negotii pendens, & quod ceterum expeditionem requirit, sed in genere dubitatur de intelligentia privilegii pro causis futuris; incidenter autem cum occasione particularis cujusdam causæ dubitatio nascitur, uti explicat *Fagnan. in cap. cum venissent num. 46. & 47. de judic.* priori casu indistinctè solus Princeps, qui privilegium concessit, de illo cognoscere potest per text. in *d. c. cum venissent de judic. c. inter alia de sent. excomm. c. constitutionem eod. tit. in 6. l. leges sacratissima & l. fin. C. de legib.* Quod extenditur, ut non solum inferior non possit cognoscere de privilegio superioris ut iudex, sed nec etiam ut arbiter, non enim possunt exempti compromittere in inferiorem super privilegiis suæ exemptionis. *Hosien. in cap. cum tempore n. 6. & ibi Ioann. Andr. num. 5. & alii communiter de arbit.*

Posteriori verò casu, cum scilicet incidenter dubitatur de verbis privilegii, potest quidem inferior de super cognoscere, si dubium non sit arduum aut difficile, & ad Principem sit difficilis accessus, non item si quæstio difficilis sit. *Abb. in cap. 1. in 1. notab. de juram. calum. Bartol. in l. omnes populi n. 56. ff. de just. & jure.* Neque etiam si facilè resolvable foret quæstio, si tamen aditus ad Principem patet facilis fuerit. *Plenè Fagnan. in c. cum venissent n. 48. & 49. de judic.*

Quandò igitur Ordinarius in iudicium vocanti opponitur exceptio exemptionis, si clarè appareat illam non suffragari, veluti si in privilegio sola appareat receptio sub protectione, utique potest idem Ordinarius dicere privilegium non prodesse, uti apertè dicit *Butrus in d. c. cum venissent n. 3.* si autem dubium oriatur, eo ipso Ordinarius supersedere debet, & Sedi Apostolicæ de super cognitionem remittere. *Roderic tom. 2. quæst. regul. q. 64. art. 17. Rota dec. 47. n. 5. par. 15. recent.* Salvo tamen, quod exempti sua privilegia, quatenus notoria non sint, exhibere teneantur. *Ad text. in cap. cum persona de privil. in 6. & ita respondit sacra congregatio referente Fagnan. in c. fanè n. 49. & 59. de off. ordin. regulares teneri Episcopis notificare & exhibere privilegia, si eis uti voluerint, sed si Ordinarii judicent ea non suffragari in casu de quo agitur, debere eosdem regulares pro interpretatione dubiorum ad Summum Pontificem recurrere, nec posse adire Metropolitani vel Episcopum viciniorem, neque conservatores eligere.*

Sf 2

AD